

Amerika és Babilon

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jeremiás 51:6-7, 53, 57;

Jelenések 13:1-12; 14:9-11; 16:2; 18:1-4; 19:20; 20:4

„Abban az időben fölkel Mihály, a nagy fejedelem, aki néped fiai mellett áll, mert nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt mindmáig, amióta népek vannak. És abban az időben megszabadul néped, mindaz, aki csak be van írva a könyvbe” (Dán 12:1, ÚRK).

Az elmúlt héten beszéltünk a „hamis hármasságról”, Sátánról és a két földi erőről, amelyek majd együtt indítanak üldözést Isten népe ellen.

A két hatalom egyike a tengerből feljövő fenevad (Jel 13:1-10), amit az apostol a párdúc, a medve és az oroszlán jellemzőivel ír le (Jel 13:2). Ezek a képek közvetlenül Dán 7:4-6 verseiből származnak. A 6. tanulmányban láttuk, hogy Dániel 7. fejezetében – Babilon (oroszlán), Médo-Perzsia (medve) és Görögország (párdúc) felemelkedését követően – fellépett az utolsó földi hatalom, Róma. Pogány hatalomként indult, majd római pápaság lett belőle, ezt jelképezi Dán 7:7-8, 19-21 és 23-25 verseiben a kis szarv, ami közvetlenül a negyedik állatból nőtt ki. Azt is láttuk, hogy Jel 13:1-10 szakaszában megjelenik a tengerből feljövő fenevadon a római pápaságnak több jellemzője, amelyeket Dániel 7. fejezetének az imént említett versei vázolnak fel. Ennélfogva Jelenések 13. fejezetének végidei eseményeiben sok bibliakutató Rómát látja az egyik kulcsfigurának, ellenfélnek.

Am Róma nincs egyedül, látunk egy másik erőt is. Ezen a héten főként *A jelenések könyve* 13. fejezetére összpontosítjuk a figyelmet és az abban bemutatott eseményekre, erőkre, miközben most is megkérdezzük: Mit jelentenek ezek az események? Hogyan lehet felkészülni rájuk?

A HALÁLOS SEB BEGYÓGYUL

Olvassuk el Jel 13:1-10 szakaszát, majd tekintsük át újra, hogy miért is utal ez a rész a pápaságra, a múltbeli és a jövőbeni szerepében egyaránt! Különösen figyeljük meg, hogy milyen kiemelt szerepe van! Mit jelent ez a végidei események tekintetében?

Istennek minden egyházban vannak hűséges gyermekei, ezzel együtt a Szentírás konkrétan bemutatja, hogy ez az intézmény milyen szerepet töltött be a történelemben és fog majd játszani a végidei események során.

Mi történik Jel 13:3 verse szerint? Mit tudhatunk meg ebből a hatalmas kiemelkedő voltáról?

A nyugati világban évszázadokon át a római egyház volt a központi válasz és sok szempontból a politikai központ is. Hatalmának nagyságára sokatmondó példa az az eset, amikor IV. Henrik német-római császár megharagította VII. Gergely pápát, utána azonban a pápa palotájához ment békét kötni. A téli hidegben a pápa három napig váratta a német-római császárt egy külső udvarban, mielőtt bebocsátást adott volna neki. A győzelemtől örömmámorban úszó VII. Gergely pápa azzal dicsekedett, hogy az ő kötelessége letörni a király büszkeségét.

Am a reformáció, a felvilágosodás és a francia forradalom hatására Róma politikai és vallási egyeduralma megtört a XVIII. század végére. 1798-ban VI. Piusz pápát a francia csapatok fogságba vitték, majd ott is halt meg 1799-ben.

A jelenések könyve 13. fejezete azonban a feléledéséről, a „halálos seb” begyógyulásáról is szól. És noha Rómának ma nincs akkora politikai hatalma, mint amivel VII. Gergely pápa korában bírt, az utóbbi pápák népszerűsége folytán valóban befolyásos erő lett, úgy vallási, mint politikai értelemben (pl. Ferenc pápa 2015-ben az Amerikai Kongresszus mindkét házában beszédet mondott, a történelemben először). A prófécia szerint pedig ez a befolyás csak erősödni fog.

Hogyan lehetünk hűségesek annak az üzenetnek a képviselésében, amire Isten elhívott, de úgy, hogy a lehető legkevesebb sérelmet okozzuk? A jelenvaló igazság hirdetésekor miért nem lehet a „politikai korrektséget” követni?

AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK A PRÓFÉCIÁBAN

Sokan feltették már a kérdést, ami érthető is: *Hogyan tehetne szert Róma olyan befolyásra akár ma, akár a jövőben, mint amit Jelenések 13. fejezete bemutat?* Régen elmúlt már az az idő, amikor hadseregeknek parancsolhattott, mint a múltban. A választ szintén Jelenések 13. fejezetében találjuk.

Olvassuk el Jel 13:11-12 verseit! Melyek azok a jelek, amelyek segítenek azonosítani ezt a hatalmat?

A protestánsok már régen Rómával azonosítják az előbbi fenevadat, amiről azt olvassuk, hogy negyvenkét hónapig kapott hatalmat (Jel 13:5). A negyvenkét hónap annyi, mint három és fél év, vagy Dán 7:25 versében „*ideig, időig és fél időig*” (lásd még Jel 12:14), vagy ezerkétszázhatvan profétai nap (Jel 12:6). A pápai hatalom ennyi ideig nyomta el ellenfeleit. Az év-nap elv alapján számítva ez a profétai időszak Kr. u. 538-ban kezdődött, a pápaság legfőbb hatalomra jutásával és 1798-ban ért végen, abban az évben, amikor fogságba vitték a pápát. Ekkor kapta halálos sebét a pápaság hatalma, amivel beteljesedett a jövendölés. E történelmi idő táján, a „*negyvenkét hónap*” (1798) vége felé jelenik meg egy másik hatalom (Jel 13:1, 11), ez a földből jön, nem úgy, mint több előző hatalom, amelyek a tengerből (Dán 7:2-3) – a népek tömegeinek szimbóluma – emelkedtek fel. „*A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna ül, azok népek és sokaságok, nemzetek és nyelvek*” (Jel 17:15, ÚRK).

Többek között ez is az oka annak, hogy az Amerikai Egyesült Államok tekinthető ennek a hatalomnak, ami a világ viszonylag gyéren lakott részéből támadt, és felemelkedéséhez nem kellett ledöntenie egyetlen nagyobb birodalmat sem.

„Az Újvilágban melyik nemzet emelkedett 1798-ban – az erősség és nagyság ígéretével – hatalomra, amely magára vonta a világ figyelmét? A szimbólumok alkalmazhatóságához nem fér kétség. Egyetlen nemzet, és csakis egy tesz eleget e prófécia meghatározásainak. A szimbólumok félreérthetetlenül az Amerikai Egyesült Államokra mutatnak” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 379. o.).

Először két olyan szarvval jelenik meg ez a hatalom, mint a szelídséget jelképező bárányé, ám úgy szól, mint „*a sárkány*” (Jel 13:11). Ez hasonló üldözésre utal, mint ami az előző hatalom idején történt. Tehát Jel 13:11-17 ad választ arra a kérdésre, hogy miként tehet Róma szert a próféciaiban megjövendölt hatalomra. Úgy, hogy az Egyesült Államok erejét tudhatja maga mögött.

AZ IMÁDAT KÉRDÉSE

Az Úrnak az üdvösség történelmében mindvégig foglalkoznia kellett azokkal, akik bálványimádásba estek és egyéb hamis istentiszteleti formákat gyakoroltak (lásd Mt 4:8-10). A Jelenések 13. fejezetében bemutatott végső krízis idején az imádat kérdése megint előtérbe kerül majd. Isten népének ekkor is választania kell, hogy kit imádnak és szolgálnak (lásd Józs 24:15).

A 2. tanulmányban, aminek a címe „Dániel és a végidő”, annak a három héber fiúnak a történetét olvastuk, akiknek parancsba adták, hogy imádják az aranyszobrot (Dán 3:5). Azt is láttuk, hogy Jelenések 13. fejezete Dániel nyelvezetével mutatja be, milyen üldözés vár Isten népére a végidőben. Ezért tekinthetjük a Dániel 3. fejezetében történeteket az utolsó időben bekövetkező dolgok előjelének, annak, ahogy azt Jelenések 13. fejezete felvázolja a fenevadakkal jelképezett erővel kapcsolatban. Dániel korában mindenkinek megparancsolták, hogy imádják az aranyszobrot, máskülönben a tüzes kemencében lelik halálukat. Ehhez hasonlít, amit Jelenések 13. fejezetében olvasunk, hogy „*akik nem imádják a fenevad képmását, azokat mind megölesse*” (Jel 13:15, RÚF).

Mennyire lesz kritikus az imádat kérdése? Mit tudhatunk meg erről Jel 14:9-11, 16:2, 19:20 és 20:4 verseiből?

Babilon mindig a hamis istentisztelet fővárosa volt. Bábel tornya tanúsította építői vágyait, akik mint Lucifer, „*a magas felhők fölé*” (Ézs 14:14, ÚRK) akartak felmenni, hogy az újabb globális özönvíztől próbálják megmenteni magukat. Nem hitték el Isten ígéretét, hogy nem lesz több özönvíz a földön (1Móz 9:8-11). Az Újbabiloni Birodalom is emberi kezek munkáját dicsőítette. Nabukodonozor így dicsekedett: „*ez az a nagy Babilón, amelyet én építettem*” (Dán 4:27, ÚRK). Később Belszár király a Salamon templomából származó arany kelyheket egy lakomára vitette, amelyekből „*Bort ittak, és dicsőítették az arany-, ezüst-, réz-, vas-, fa- és kőisteneket*” (Dán 5:4, ÚRK). Figyeljük meg, hogy a templom tiszta edényeit részegítő borral töltötték meg, és aki csak ivott belőlük, azoknak eltompultak az érzekeik. Ebből következően sokan odavesztek a város lakói közül, amikor Babilon elesett. Az igazság külső látszata megtévesztheti az embert, ha az „Babilon borának” végzetes italát rejti. Sátán birodalmának valutája a hamis istentisztelet és a tévtanok.

Hogyan győződhetünk meg arról, hogy most nem bonyolódtunk bele semmiféle hamis istentiszteletbe?

„A NAGY BABILON”

Mit tudhatunk meg a következő szövegekből Babilonról? Jer 51:6-7, 53, 57; Zak 2:7; Jel 17:5-6; 18:2-3

Amint a tegnapi részben is láttuk, nagy múltra tekint vissza Babilon a hamis istentisztelet fővárosaként, éppen ezért lett találó szimbóluma annak a végidei hatalomnak, ami megtéveszti a nemzeteket.

Hasonlítsuk össze a sárkányt, a tengerből feljövő fenevadat és a vörös fenevadat (Jel 12:3; 13:1-3; 17:3)! Nevezzük meg a hasonlóságokat és a különbségeket!

Mindhárom fenevadnak hét feje és tíz szarva van, a Dániel 7. fejezetében feltűnő állatok fejének és szarvainak összességét jelképezve. Mindegyik birodalom az előzőre épült. Hasonlóképpen a vörös fenevadban megjelennek bizonyos elemek a sárkányból, a tengerből feljövő fenevadból (ami Róma pogány, majd pápai korszakát szimbolizálja), valamint a földből feljövő fenevadból is (Jel 13:11-14). Így „ez a három erő – Isten minden ellensége – valóságos koalíciót alkot” (Jacques B. Doukhan: *Secrets of Revelation, The Apocalypse Through Hebrew Eyes*. Hagerstown, Md., 2002, Review and Herald® Publishing Association, 162. o.). Jelenések 17. fejezetében ezekhez még csatlakozik a vörös fenevaden ülő asszony, a vallási és politikai erők törvénytelen egységét szimbolizálva. Ez az asszony pontosan az ellentéte a 12. fejezetben szereplő tiszta asszonynak.

Tiszta asszony (Jelenések 12. fejezet)	Parázna (Jelenések 17. fejezet)
Az égen	Sok vízen
A napba öltözött	Bíborba és skarlátba öltözött
Tizenkét csillagos koronája van	Arany, drágakövek és gyöngyök díszítik
Megtámadta a sárkány	Támogatja a sárkány
A maradék anyja	Paráznák anyja

Isten népét ugyan folyamatosan támadta Sátán, mégis túlélte az évszázadokon át. Jel 14:8 már figyelmeztetett Babilon elestére vagy az igazságtól való eltérésére, ami végül elvezet az utolsó csaláshoz, a fenevad bélyegének a kiadásához (Jel 14:9-11). Egy utolsó felhívás hangzik Isten népe felé, akik még mindig Babilonban vannak, hogy fussanak ki belőle és csatlakozzanak Isten végidei maradék egyházához (Jel 18:1-4).

„FUSSATOK KI BELŐLE ÉN NÉPEM”

A bibliai próféciák tanulmányozói az évek során nagy érdeklődéssel figyelték a világ eseményeit, különösen a végidővel kapcsolatban. Gondoljunk például az Egyesült Államok szerepére! Egészen 1851-ig visszatekinthetünk, amikor egyes adventisták a második fenevad hatalmával azonosították Amerikát (Jel 13:11-15), ami igazán figyelemreméltó gondolat volt, tekintettel az Egyesült Államok akkori helyzetére. Az 1800-as évek közepén a nagyhatalmak még mindig az Óvilágban voltak: Poroszország, Franciaország, az Osztrák-Magyar Monarchia és Anglia. Amerikának ez idő tájt békeidőben körülbelül húszezer fős hadserege volt, nagyjából egytizede annak, ahányan a waterlooi csatában (1815) harcoltak. Negyven évvel korábban, 1814-ben a britek betörték Washington városába, majd felégették. 1867-ben Ülő Bika mérész harcosai elsöpörték Custer tábornok 7. lovassági ezredét. Noha néhány bibliamagyarázó az Egyesült Államokat nevezte annak a hatalomnak, ami egy nap majd „a fenevad bélyegét” erőszakolja a világra, a nemzet akkor még az amerikai őslakosokkal vívta a harcait, ráadásul nem is mindig győztesen. Vitathatatlan, hogy a világesemények a hitünk szerint alakultak. Ám még több mindennek kell kibontakozni, mielőtt elérnénk a véget. Éppen ezért olyan fontos hangsúlyozni, például a „fenevad bélyegéről” szólva, hogy most még senki sem vette fel, akár megtartja a szombatot, akár nem. Még több mindennek ki kell bontakoznia.

Mi történik Jel 18:1-4 versei szerint? Miért fontos ezt most észben tartanunk? Mit tudhatunk meg ezekből a versekből a világért végzett miszsiónról?

Sötét képet festenek ezek a versek a világ politikai, erkölcsi és lelki állapotáról egyaránt. Bemutatják, hogy a hamis vallási tanítások befolyása milyen káros a világon. Ugyanakkor nagyszerű reménységet is elénk tárnak, mivel újabb angyal világítja meg a világot a dicsőségével. Továbbá Babilonból való távozásra szólítják fel Isten hűséges népét, azokat, akik persze még nem tudnak mindent, amit tudniuk kell. Ez azt jelenti tehát, hogy Isten népének, akik már elhagyták Babilont, egészen a végidőig feladatuk van azokért, akik még mindig ott vannak.

Mit jelentsen az számunkra, hogy Isten olyanokat is „én népem”-nek nevez, akik még Babilonban vannak? Miért olyan fontos ezt észben tartani az emberek között forgolódva?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Sátánnak az Isten törvénye elleni támadása valójában Isten ellen irányul, a hatalma és a kormányzata ellen is. Éppen ezért az utolsó napokban, a végső krízis csúcspontját képező események idején Sátán azokra támad majd, „*akik megőrzik az Isten parancsolatait*” (Jel 12:17, ÚRK; 14:12), mert a földön egyedül ők nem hajlandóak tisztelettel adózni előtte, földi képviselőin keresztül. Az Isten ellen még régen, a mennyben kirobbantott harc itt fog folytatódni, a földön, és amint Sátán vereséget szenvedett a mennyben, a földön is az történik majd. „A mennyben elkezdődött nagy küzdelemnek már egészen az elején az volt Sátán célja, hogy Isten törvényét megdöntse, ezért lázadt fel a Teremtő ellen. A mennyet ugyan el kellett hagynia, de a harcot folytatta a földön. Szívósan igyekszik az embert elámítani, hogy rá tudja venni Isten törvényének áthágására. Az, hogy ez Isten egész törvényének félredobásával történik vagy csak egyetlen szabály elvetésével – az eredmény végtére is ugyanaz. Aki »egy ellen« vétkezik, az egész törvényt megsérti; befolyásával és példájával a törvénszegés oldalára áll, és az »egésznek megrontásában bűnös« (Jak 2:10)” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 499. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. A csoportban beszéljünk a világ eseményeiről, vagyis arról, hogy miként mutatnak abba az irányba, aminek a hitünk szerint meg kell történnie az utolsó időkben! Még milyen eseményeknek kell kibontakozni? Hogyan tanulhatunk meg éberren figyelni az idők jeleire, ugyanakkor kerülve a fanatizmust, az időpontok kitzűzését és a vakmerő jóvendöléseket olyan dolgokkal kapcsolatban, amelyeket nem közöl egyértelműen a Biblia és Ellen White sem ír róluk?
2. Időzzünk még az imádat kérdésénél! Mit jelent az, ha valamit imádunk? Hogyan történik meg ez az imádat?
3. Beszéljünk arról, hogy az Isten népéhez tartozók közül sokan még Babilonban vannak! Mit értünk a „Babilon” szó alatt (ami természetesen nem szó szerint veendő, hanem szimbólum)? Mi következik ebből azzal kapcsolatban, hogy hirdetnünk kell az üzenetet mindféle politikai és vallási irányzat követői között?

R. DÁNIEL IRÉN:
HA RÁM NÉZEL,

kérlek,
áldd meg,
mi megáldhatatlan;
bocsásd,
mi megbocsáthatatlan;
értsd meg,
mi érthetetlen;
nézd el,
mi nézhetetlen;
túrd el,
mi túrhetetlen;
javítsd,
mi javíthatatlan;
gyógyítsd,
mi gyógyíthatatlan;
mosd le,
mi lemoshatatlan;
mentsed,
mi menthetetlen –
azt add,
mi láthatatlan,
örök,
kifogyhatatlan!